

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg konstaterer blot, at heller ikke i denne omgang turde ordføreren for forslagsstillerne forsvare hr. Glistrup.

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

Jeg synes også, der er grund til at sige, at hr. Erlendsson tilsyneladende overhovedet ikke har hørt den argumentation, som ordfører efter ordfører har stået på denne talerstol og afvist fremskridtspartiets dagsorden med. Det svarer ikke til den motivering, hr. Erlendsson gav for at stille sin dagsorden.

I fortsættelse af det, hr. Bernhard Baunsgaard var inde på, vil jeg sige, at da jeg lyttede til hr. Erlendssons svar til statsministeren om vurderingen af fysiske blokader, så kunne jeg ikke undgå at overveje, om der stadig foregår et dobbeltspil. Hr. Erlendsson lagde megen vægt på sine formuleringer, har jeg indtryk af, lagde megen vægt på at sige, at ingen i fremskridtspartiets folketingsgruppe efter hans vidende anfægtede, at det var en ulovlig blokade. Det er jo én side af sagen. Det, jeg synes vi manglede, var, at hr. Erlendsson kunne fortælle folketinget, at ingen i fremskridtspartiets folketingsgruppe accepterer fysiske blokader af denne karakter. Vi har jo hørt medlemmer af folketingsgruppen betegne blokaden som forståelig, og vi har hørt den blive betegnet som samfundsnyttig. Jeg synes, vi mangler, at hr. Erlendsson fortæller os, at fremskridtspartiets folketingsgruppe alle som én tager afstand fra fysiske blokader, også af den karakter vi har set her. Det har vi ikke hørt fra denne talerstol. Hvis vi ikke hører andet, så går jeg ud fra, at hr. Erlendssons bemærkninger skal udlægges sådan, som jeg her har gjort det.

Biologer udtaler sig – så vidt jeg har kunnet notere – aldrig skråsikkert. Hvis det er en erkendelse, som hr. Erlendsson har fået inden for de seneste dage ved at læse rapporter og redegørelser, så er den kommet på et sent tidspunkt. Det gælder alle de rapporter og indstillinger, jeg har haft lejlighed til at læse, at der er redegjort for, under hvilke forudsætninger man kommer frem til de resultater, man kommer til. Der er redegjort for, at hvis man gør noget andet, så kan resultatet også blive et andet. Derfor er der til de beslutninger, der skal træffes på basis af disse videnskabelige redegørelser, knyttet politiske over-

vejsler, og det er en politisk beslutning, der afgør, om man får det ene eller det andet resultat ud af det. Det er skam ikke noget nyt, hr. Erlendsson; sådan har situationen, så vidt jeg ved, altid været, når man modtager materiale fra biologer. Der er klart gjort rede for forudsætningerne, og der er også gjort rede for de usikkerhedsmomenter, der knytter sig til de indstillinger, der måtte indgå i materialet.

Jeg synes, det var interessant her i anden omgang at høre både hr. Erlendsson og hr. Uwe Jensen (Ribe a.) meddele, at fremskridtspartiets fiskeripolitik består i, at man ønsker genforhandling. Det kan kun betyde én eneste ting, nemlig at man accepterer hovedelementerne i den fiskeripolitik, som Kommissionen har stillet forslag om. Både hr. Erlendsson og hr. Uwe Jensen (Ribe a.) ved, at det, som der er mulighed for at nå tilslutning til, er et resultat, som vil indeholde væsentlige dele af de elementer, vi i dag kender som en del af det, vi kalder Berlinpagten. Til trods for at fremskridtspartiet altid har taget afstand fra forslag, der er lagt op i folketinget, og mandater, der skulle gives i markedsudvalget, er vi altså i en situation, hvor fremskridtspartiet erkender, at fiskeripolitikken består af disse elementer. Det, man er utilfreds med, er de kvoter, som Danmark har opnået i forhandlingerne. Jeg synes det er ganske interessant at få det konstateret.

Hr. Uwe Jensen (Ribe a.) siger, at når vi skulle give efter for de britiske krav, så var det for ikke at spille kostbare måneder, men lad os nu se, om vi ikke kommer til at give efter også på sperlinkassen. Lidt senere spørger hr. Uwe Jensen (Ribe a.) hr. Koføed og mig, hvad vi vil gøre for at sikre, at denne udvidelse af sperlinkassen aldrig bliver andet end et rygte. Tror hr. Uwe Jensen (Ribe a.) virkelig, at det fremmer Danmarks muligheder for at forhandle sig frem til et godt resultat, at et medlem af parlamentet her står og siger til offentligheden: ja men lad os nu se, om man ikke bliver nødt til at bøje sig for det britiske krav.

Jeg skal derudover sige, at historiske retigheder indgår med megen vægt i Kommissionens forslag. Hr. Uwe Jensen (Ribe a.) var så venlig at nævne området vest for Skotland. Der er nødt til at være en vis konsekvens i tingene, og man kan ikke, som frem-